ఊబి

వర్షం.. వర్షం....

ఒకటే వర్షం....

వెండి తీగెల్లాంటి వర్షం....

నారప్ప రెప్ప కొట్టకుండా చూస్తున్నాడు.

బజారులో నీళ్లు బిరబిరా పరుగెత్తుతున్నాయి.

వాటికేసి చూస్తూ నారప్ప ఆనందంతో తలమునకలవుతున్నాడు. చూస్తున్న కొద్దీ ప్రవాహవేగం పెరుగుతూనే ఉంది. వీధి కవతల వున్న ఇళ్ళు కనిపించనంతగా వర్షం కురుస్తూ ఉంది. నారప్ప గుండె సంతోషంతో కొట్టుకుంటూ వుంది.. "ఇక ఫర్వాలేదు.... ఈ సంవత్సరం బతికి బయటపడినట్టే! శనక్కాయ పంట గ్యారంటీగా చేతి కొస్తుంది...." గొణుక్కుంటూ మురిసిపోతున్నాడు నారప్ప.

"ఏంది నాయనా! గొణుక్కుంటూ వుండావు... తెల్లారింది.. లెయ్యి" అంటూ కిష్టిగాడు ఒక్క వూపు వూపేసరికి ఉలికిపడి గాభరాగా లేచాడు నారప్ప. లేచి చూస్తే ఏముంది? ఎదురుగా కొడుకూ, వాని వెనక రెండు పాత గాదెలూ....

"వాన.... వాన ఏదీ.... " బిత్తరచూపులు చూస్తున్నాడు నారప్ప.

"ఏంది నాయనా! అట్ల సూత్తండావు...." తండ్రి ముఖం లోకే చూస్తూ అడిగాడు కిష్టిగాడు.

నారప్పకు ఏడ్వడమొక్కటే తక్కువైంది. ఎంత వాన! ఎంత వాన! అంతా ఉత్త కలేనా!

నీరసంగా పైకి లేచాడు నారప్ప.

అనుమానం ఎక్కడో పీడిస్తూవుంటే బయటకు వచ్చి బజారుకేసి చూశాడు. నీళ్ళ మొగం చూడక నూరేళ్ళయినట్టుంది ఆ బజారు వాలకం!

నిట్టూరుస్తూ నడవలోకి వచ్చాడు నారప్ప. కిష్టిగాడు వెనకాలే వచ్చి తండ్రికి ఒక బొగ్గు ముక్క అందించాడు. బొగ్గుముక్క నములుతూ పశువుల కొట్టంలోకి నడిచాడు నారప్ప.

పెద్ద కొడుకు నరసింహులు కొట్టంలో పేడా, కసువూ వూడుస్తున్నాడు. గంజూ, పేడా కలిసిన కమ్మని వాసన ముక్కు పుటాలకు తగిలింది.

నరసింహులు ఒక్కసారి తలెత్తి తండ్రి ముఖంలోకి చూసి మళ్ళీ పనిలోకి మునిగిపోయాడు. కొడుకును చూస్తుంటే జాలీ, విచారం పుట్టుకొచ్చాయి నారప్పకు. బుద్ధొచ్చినప్పట్నుండీ ఒకటే పని వాడికి. ఎప్పుడూ ఏదో పని చేస్తున్నట్టే ఉంది. గడియ తీరికగా కూచుండేందుకు లేదు, వాడికి. పని... పని... పని.. ఎప్పుడు తెగుతుందో ఈ పని! ఆ వయసులో తను మాత్రం తక్కువ కష్టపడ్డాడా? ఇప్పుడంటే పూర్తీ బరువు పనులు చెయ్యలేదు గాని, మొత్తం మీద ఏదో ఒక పని ఉండనే ఉంటుంది.

కొట్టంలోంచి బయటకు వచ్చాడు నారప్ప.

ఉదయపు గాలులు చల్లగా శరీరాన్ని తాకుతున్నాయి. సూర్యుడప్పుడప్పుడే ఉదయిస్తున్నాడు. తెల్లటి వెలుగురేకలు భూమ్మీద పరచుకుంటున్నాయి. ఎక్కడో బోరింగ్ కొడుతూన్న శబ్దం టక్ టక్ మంటూ వినిపిస్తోంది.

కిష్టిగాడు పెద్ద చెంబునిండా నీళ్ళు తెచ్చి తండ్రి చేతికందించాడు. నారప్ప ఒక బండమీద కూచుని నోరూ, ముఖమూ కడుక్కొని తువ్వాలుతో తుడుచుకుంటూ ఇంట్లోకి వచ్చాడు. వంటింట్లో దట్టంగా పొగలు సుళ్ళు తిరుగుతున్నాయి.

అరుగు మీద కూర్చొని నిద్రలేచేముందు వచ్చిన అందమైన కలను జాగ్రత్తగా నెమరు వేసుకోసాగాడు నారప్ప. వర్షపుధారలు అతని కళ్ళ ముందు మెదులుతూంటే తన్మయత్వంతో పులకరించి పోయాడు. తెల్లవారుజామున వచ్చిన కలలు నిజమవుతాయంటారు. వాన నిజంగా వస్తుందేమో! ఎండిపోయి నేలకు అతుక్కుపోయిన శనక్కాయపైరు అతని కళ్ళముందు దీనంగా మెదులుతోంది. నిరుడంటే విత్తనం కూడా చేతికి చిక్కలేదు. ఈ సారైనా పంట చేతికొస్తుందేమో అనుకుంటే, ఈ వాన ఇట్లా కలలా మిగిలిపోతోంది. "ప్చ్" పెదవులు చప్పరించాడు నారప్ప.

కిష్టిగాడు ఇంట్లో గోడవారగా కూచుని పలకమీద ఎక్కాలు రాసుకుంటున్నాడు. రెండు కోళ్ళు ఇల్లంతాగస్తీ తిరుగుతున్నాయి. వంటింట్లోంచి నారప్ప భార్య లక్ష్మమ్మ ఒక పొడుగాటి లోటానిండా కాఫీ తెచ్చి నారప్ప చేతికందించింది. పెద్దకూతురు నరసమ్మ వంటింట్లో పొయ్యి ముందు కూచుని పుల్లలు ఎగదోస్తూంది.

నారప్ప ఎంతో ప్రీతిగా కాఫీ చప్పరిస్తూండగా లక్ష్మమ్మ "ధర్మారమన్నా పోయిరాకూడదా" అంది అక్కడే నిలబడుకొని.

"యాలా?" అనబోయి నారప్ప ఆపుకున్నాడు. ధర్మవరం ఎందుకు వెళ్ళమన్నదీ అతనికి వెంటనే స్ఫురించింది. పెద్ద బిడ్డను అత్తవారింటికి బట్టలు పెట్టి పంపటానికి రెండు చీరలు తేవాలి. వెంటనే అతనికి అనంతపురం వాసవీ ఎలక్ట్రికల్స్ యజమాని రామ్మూర్తి గుర్తుకొచ్చాడు. బావికి సంవత్సరం క్రితం వేయించిన కరెంటింజను బాపతు బాకీ మెదిలింది. పాత ఇంజను పూర్తిగా పనికిరాకుండా చెడిపోతే కొత్తది వేయించాడు. ఈ నెలలోగా ఎటు తిరిగీ బాకీ తీరుస్తానని నాలుగు రోజులక్రితం వచ్చిన పెద్దమనిషికి గట్టిగా చెప్పి పంపిన విషయమూ గుర్తుకొచ్చింది. ఏం చేసేందుకూ దిక్కు తెలియక అతని ప్రాణం విలవిలలాడింది.

కాఫీ గడగడా నాలుగు గుటకల్లో తాగేసి, గ్లాసు లక్ష్మమ్మ చేతికందించి లేచి నిలబడ్డాడు నారప్ప. లక్ష్మమ్మ అతని ముఖంలోకే చూస్తూ గ్లాసు తీసుకొని వంటింట్లోకి నడిచింది.

నరసింహులు కొట్టంలోంచి పేడచేతుల్తో బయటకి వచ్చి "ఒరే కిష్టా, చేతులకు నీళ్ళు తీసుకరారా" అని కేకేశాడు.

కిష్టిగాడు సర్రన వంటింట్లోకి వెళ్ళి చెంబునిండా నీళ్లు తెచ్చి, కొద్ది కొద్దిగా వంపుతూ అన్న చేతులమీద పోశాడు. నారప్ప వాళ్ళ వేపు చూస్తూ నడవలో అటూ ఇటూ కొద్దిసేపు తచ్చాడి, తల గోక్కుంటూ బయటకు వెళ్ళే ప్రయత్నంలో అడుగులు ముందుకు వేయబోతుంటే 'నాయనా" అని పిలచాడు నరసింహులు తడిచేతులు విదిలిస్తూ.

నారప్ప తల తిప్పి కొడుకు వేపు దీర్ఘంగా చూశాడు.

"బోరింగేసేవాళ్ళు ఈ పొద్దు వెంగటన్న బావికేసేకి వస్తారంట" అని ఆగాడు.

నారప్ప నిమిషం పాటు వూరకుండి, "వస్తే".... అన్నాడు.

నరసింహులు పంచె కొసలతో చేతులు తుడుచుకుంటూ "మనమూ వేయిస్తే బాగుంటుంది" అన్నాడు.

నారప్పకు కొడుకు అభిప్రాయం అర్థం కాకపోలేదు. బావిలో బొత్తిగా నీళ్ళు చాలటం లేదు. నాలుగురోజులకొక్కసారి కూడా తడిపారలేదు. ఆటికీ నెల కిందట ఇన్నూరు రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి పూడు తీయించాడు. అయినా నీళ్ళు జానెడు మించి వూరటం లేదు. వర్షాల్ని నమ్ముకొని మూడెకరాల వరి నాటాడు. మామూలుగా

అయితే నాలుగైదు ఎకరాలు నాటేవాడు. నీళ్ళు చాలతాయో చాలవో అనే అపనమ్మకంతో ఎకరా తగ్గించి పైరు పెట్టినా దానికే నీళ్ళు పారటం కష్టమైపోతుంది. ఇప్పుడుండే పద్ధతిలో అయితే రెండెకరాలు ఎండబెట్టుకోవాల్సిందే! బోరింగ్ వేయిస్తే నీళ్లు పడవచ్చు అనే నమ్మకమున్నా, దానికీ బోలెడు పెట్టుబడి కావాలి. ఎన్నిటికని లెక్కలు (డబ్బు) తెచ్చేది? ఈటికే యాడ చూసినా అప్పులే!

నారప్ప కళ్ళముందు బావి అట్టడుగున వున్న నీళ్ళూ, ఎండిపోవటానికి సిద్ధంగా ఉన్న పైరూ మెదులుతూనే వున్నాయి. ఆ పంటా చేతికి రాకపోతే కనీసం తిండి గింజలు కూడా కొంపలోలేకుండా.... తిండి గింజలు కూడా కొనాలంటే ఎంత నామర్దా... థూ.... థూ.... వద్దురా నాయనా... ఈ సేద్దెమూ....

ఒళ్లంతా క్షణకాలం జలదరించినట్లయింది నారప్పకు.

నరసింహులు తండ్రి ముఖంలోకే చూస్తుండిపోయాడు.

నారప్ప మెల్లగా వచ్చి అరుగుమీద కూచుని బనీను జేబులోంచి బీడీ బయటకు తీసి పెదవుల మధ్య వుంచుకొని, నిదానంగా అగ్గిపెట్టె తెరిచి పుల్లను బయటకు లాగి, గీచి వెలిగించుకొన్నాడు. రెండు దమ్ములు లాగి గుండెల నిండా పీల్చుకొని పొగ బయటికి వదిలాడు. తను విడిచిన మేఘం లాంటి పొగను చూస్తూ "రేటెంత మాట్లాడినారంటరా?" అనడిగాడు.

నరసింహులు వాళ్లమ్మ అందించిన కాఫీగ్లాసు చేతికి తీసుకుని అరుగుకు ఈమూల కూర్చుంటూ "అడుగు ముప్పయి రూపాయలంట... మొదటేసే ఇరవై అడుగులదంకా అదే లెక్కన ఏస్తారంట! అవతల అడుగుకు ముప్పయి అయిదంట....." అన్నాడు.

"ఇంత రేటా....? నిరుడు పుల్లప్ప వేయించినప్పుడు అడుక్కు ఇరవై తీసుకున్నట్టు గుర్తు. ఈసారి బావుల్లో నీళ్ళు లేక గిరాకీ పెరిగే సరికి ఈనాయాళ్ళు కూడా బాగా రేటు పెంచినట్టుండారు. అందరికీ అదవ చిక్కినోడు రైతే....' నారప్ప వినపడీ వినపడనట్టు గొణిగాడు.

"అన్ని చోట్లా యిదే రేటంట... రూపాయి కూడా తగ్గించుకో మన్నారంట..." అన్నాడు నరసింహులు.

నారప్ప మనసులో గుణించుకుంటూ లెక్కలు కట్టాడు. ఎంతలేదన్న ఎనభై అడుగులు వేయించాల్సి వుంటుందేమో! మూడు వేలయ్యేట్టుంది... అంత లెక్క ఎవుర్నడగాలబ్బా.... అన్నిటినీ ఆ శివయ్యనే నమ్ముకుంటే వడ్డీలతో ముంచేస్తాడు.

అసలే కరెంటు బిల్లు ఎప్పుడొచ్చి పడుతుందా అని బితుకు బితుకుగా వుంది. ఇంతకు ముందయితే నెల నెలా బిల్లులు వచ్చేవి. ఎట్లో అగచాట్లు పడి కట్టేవాడు. బిల్లు కలెక్టర్లు స్ట్రయిక్ చేసి పదినెలలుగా కరెంటు బిల్లులు రాలేదు. అంతా కూడగట్టుకుని యాపొద్దు నెత్తిన పడుతుందో! రెండేళ్ళయింది బొత్తిగా శనక్కాయ పంట కళ్ళ చూడక. చేతిలో దుడ్లే మెదలడం లేదు. ఏదో బావికింద అంతో యింతో పండుతూ వుంటే తినటానికి ఆటికాటికి సరిపోయేది. పై అక్కర్లన్నీ యిక అప్పులే. ఈసారి చూస్తే బావిలో నీళ్ళు పాతాళంలో ఉన్నాయి. వూర్లో రైతులందరూ తలకాయలెత్తి ఆకాశానికి ఆశగా చూస్తున్నా ఒక్క బొట్టు పడలేదు. ఈసారి బావులకిందా పంటలు లేకపోతే రైతులగోడు చెప్పేకి లేదు. గవర్నమెంటోల్లు వూరికే అరిసేదేగాని బావుల్లో బోరింగులు వేయించకూడదా? కరువుసాయం కరువు సాయమని వూరికే అనడమే గాని ఒక్క రైతుకు పావలా చేతికొచ్చిందా? థూ.... థూ.... థూ... అంతా దొంగ నాకొడుకులు.

నారప్ప గొణుక్కుంటూనే బీడీ చివరిదమ్ము పీల్చి గోడకు అదిమి ఆర్పి కిందకు పారేశాడు.

నరసింహులు కాఫీ తాగటం పూర్తీచేసి గ్లాసు పక్కనబెట్టి లేచి నిలబడ్డాడు.

నారప్ప కొడుకు ముఖంలోకి దీర్ఘంగా చూసి ఏదో నిర్ణయానికి రాబోతున్నట్టుగా "చూద్దాం లేరా" అంటూ పైకి లేచి భుజం మీద తువ్వాలు తీసి విదిలించి బయటకు కదిలాడు.

❖ ❖ ❖

నారప్ప తోటలో బావిచుట్టూ సందులేకుండా జనం మూగి ఉన్నారు. బోరింగ్ మిషన్ 'కుయ్' మని చెవులు చిల్లులు పడేట్టు శబ్దిస్తూ వుంది. ఊరిలో రైతులు చాలామంది అక్కడ చేరి ఒకరి మాట మరొకరికి వినపడకుండా మాట్లాడుకుంటున్నారు. బోరింగ్ మిషన్ మట్టిని యీడ్చి యీడ్చి బయటకు విరజిమ్ముతూంది. మొన్న వెంగటన్న బావిలో నలభై అడుగులు దిగేసరికే నీళ్ళు పడ్డాయి. అంత తక్కువలో నీళ్లు పడేసరికి రైతుల గుండెల్లో ఆశలు చిమ్ముకొని ఎగశాయి. బోరింగ్ వాళ్ళకు గిరాకీలు పెరిగాయి.

"బోగట్టి నేలప్పా! ఒక్కొక్క అడుగు దిగేసరికి బ్రమ్మ ప్రళయ మవుతావుంది" అంటూ అనుభవమున్నట్టు ఒక రైతు మరో రైతుతో అంటున్నాడు.

నారప్ప బావిగట్టుమీద కూచుని లోపలికి తొంగి తొంగి చూస్తున్నాడు. ఒక్కొక్క అడుగూ అతని సంపదను తొలుస్తున్నట్టుగా ఉంది. ఎంత తొందరగా నీళ్ళు పడతాయా? ఎంత ఖర్చు తగ్గుతుందా? అనే చింత చేస్తున్నాడు నారప్ప. దేవుని దయకొద్దీ నీళ్లు బాగా పడితే నాలుగెకరాల పంటా చేతికొస్తుంది. ముందు ముందుకు కూడా బావిలో నీళ్ళకు కటకట ఉండదు. మంచిధార పడల్ల గాని... నారప్ప వూహల చెలిమిలో నీళ్లు వూరుతూనే ఉన్నాయి.

నరసింహులు, కిష్టిగాడూ, వాళ్ళమ్మా, అక్కా కూడా అక్కడక్కడా నిలబడి అద్భుతం జరుగనున్నట్లు చూస్తున్నారు.

బోరింగ్ సిబ్బంది కాఫీలూ, సిగరెట్లూ, ఏకధాటిగా లగాయించేస్తున్నారు.

నారప్ప బోసిగా ఉన్న భార్య మెడవేపు చూశాడు. మూడు పారవల చైను ఇప్పుడు బ్యాంకులో ఉంది. రెండు రోజులు తిప్పుకుని మూడు వేలిచ్చినారు బ్యాంకువాళ్ళు! తాను ధైర్యం చేసి తాకట్టు పెట్టాల్సి వచ్చింది... తానొక్కడేనా? యేరైతు యింట్లో కాంగ ఇప్పుడు బంగారు ఉంది? రకరకాల అవసరాలకు ప్రతి రైతూ బంగారును బ్యాంకులో పెట్టిన వాళ్ళే! ఒకరికే వచ్చిన తిప్పలైతే గదా!

"నేల శానా గట్టిగా ఉందప్పా! ఉత్తరాళ్ళు వస్తున్నాయి. అడుగు దిగేసరికి గంట పడతావుంది" పక్కనే ఉన్న రైతు నారప్పకు వినపడేలా అన్నాడు.

నారప్ప గుండె గుబగుబలాడింది. పద్దన్నుండి పని జరుగుతూనే ఉంది.

గుర్ గుర్.... డుర్ డుర్.... మని బోరింగ్ మిషన్ మొత్తుకుంటూంది.

"కోనాపురంలో సిద్దప్ప బావిలో నాలుగుచోట్ల దించినారంట! అయినా నీళ్ళు పడలేదంట. మొత్తానికి ప్రాప్తముండల్ల...." ఆ రైతు నారప్ప చెవుల్లో వూదుతూనే ఉన్నాడు.

నారప్పకు మండుకొచ్చింది. అక్కణ్ణుంచి సర్రున లేచి మరో చోటికి వెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

అడ్వాన్సు ఆరునూర్లు చేతిలో పెట్టందీ బావిలోకి మెషిన్ దింపలేదు బోరింగోళ్ళు. నీళ్ళు పడినా పడకపోయినా ఎన్ని అడుగులు దించితే దాని కయ్యేంత లెక్కా యియ్యాల్సిందే అని కండిషను. పని జరిగినంత సేపూ బోరింగ్ సిబ్బందికి భోజనాలూ, టిఫిన్లూ, కాఫీలు, ఈ ఖర్చు కూడా. మెత్తని చట్టయితే రోజుకు అరవై అడుగులు వేస్తామన్నారు. అంతలోగానే నీళ్లు చిమ్ముకురావా అనే భరోసాతో ఉన్నాడు నారప్ప. నేల అనుకున్నంత మెత్తది కాకపోవడంతో సాయంత్రమయేసరికి నలభై

అడుగులు దింపేశారు. ఆరుగంటలు దాటగానే పని ఆపేశారు. వచ్చే జనం పోయే జనంతో సాయంత్రం దాకా తోటంతా తిరణాలలా ఉంది. పని ఆపేసరికి జనం పల్చబడ్డారు. బోరింగ్ సిబ్బంది బావి గట్టున బండమీద కూలబడ్డారు. వాళ్ళు బాగా అలసిపోయారు పాపం!

"ప్రాణం తీస్తూందయ్యా నీ బావి. ఉత్తరాళ్ళు. మాకేం గిట్టేట్టు లేదు. వేరే బావిలో అయితే యింకో ముప్పయి అడుగులు దించిండేవాళ్ళం" అన్నాడు వాళ్ళ జట్టు నాయకుడు.

"ఇంక ఎన్ని అడుగులు దించితే నీళ్లు పడతాయప్ప" ఆశగా అమాయకంగా అడిగాడు నారప్ప.

"అది మేమెట్లా చెప్పుతామప్పా! వారం కిందట బండమీద పల్లెలో క్రిష్ణారెడ్డి బావిలో దించితే ముప్పయి అడుగులకే మోచేయంత బుగ్గచిమ్మంది. అంతా రైతు అదురుష్టమప్పా"

అదృష్టం అనే సరికి నారప్ప గుండె చల్లబడింది. బతుకంతా అదృష్టంతో పందెం కాసినట్టుంది.

"రాత్రికి కోడన్నా కోసిపెట్టు నారప్పా! కాఫీలు తాగి తాగి నోరంతా చెడిపోయింది...." అనడిగాడు వారిలో ఒకాయన.

"తిండిదేముంది లేప్పా! ఒకటి కాకపోతే రెండు కోసి పెడతాను." అన్నాడు నారప్ప పైకి లేస్తూ.

మరురోజు పొద్దున్నే టిఫిన్లూ కాఫీలూ అయ్యాక ఎనిమిదికల్లా పని మొదలుపెట్టారు. వారికి ఊళ్ళో మరో నాలుగు బావుల బేరాలు కుదిరాయి.

నిన్నటంత జనంలేరు బావిదగ్గర.... చుట్టుపక్కల తోటలవాళ్ళు సరదా చూస్తున్నట్టు అటూ యిటూ తిరుగుతున్నారు. నారప్ప బావిగట్టు విడవకుండా కూర్చున్నారు. నరసింహులు బోరింగ్ సిబ్బందికి సహాయంగా చెప్పిన పనులు చేస్తున్నాడు.

లోపల నేల కొంత మెత్తగా ఉన్నట్టుందేమో. పదిగంటలు దాటే సరికి ఇరవై అడుగులు తెగింది.

మధ్యాహ్నమయ్యేసరికి మరోపది అడుగులు తెగింది.

నారప్ప ప్రాణం ఒకవైపు విలవిలలాడిపోతూంది. అరవై అడుగులు దాటినా నీటిపట్టు చిక్కలేదు.

"ఏం నారప్పా! మరో పది అడుగులుదించమంటావా?" అనడిగాడు బోరింగ్ మనిషి.

"దించప్పా దించు.... అయిందేదో అయింది" కీచుగొంతుతో అరిచాడు నారప్ప.

మరో పది అడుగులు దించేసరికి, ఉన్నట్టుండి కీచుమని గట్టిగా అరుస్తూ మెషిన్ ఆగిపోయింది.

"ఏమయిందేమయింది...." అంటూ చుట్టూ వున్న వాళ్ళంతా అరిచినంత పని చేశారు.

"బండ పడిందప్పా! ఇంక కష్టమే" అన్నాడు నిస్సహాయంగా బోరింగ్ మనిషి.

నెత్తిమీద బండ పడినట్టు తల దిమ్మెక్కింది నారప్పకు. సరసరా బావిలోకి దిగాడు. తలా ఒక మాట అనుకుంటున్నారు. శానా గట్టి బండ అడ్డమొచ్చినట్టుంది" అని ఒకరూ, "ఇంక ఇక్కడ చాలించేయాల్సిందే" అని ఇంకొకరూ, 'ఇంకేం నీళ్లు పడతాయబ్బా" అని మరొకరూ ఒకటే కోలాహలం!

నారప్ప బోరింగు వైపు బిత్తర చూపులు చూస్తున్నాడు.

బోరింగ్ మనుషులు ఇక అక్కడ ఆపేయాల్సిందే అని నిర్ణయానికి వచ్చారు. "బండ ఎంత ఘాతముందో చెప్పలేమప్పా! నువ్వు సరే అంటే ఇంకో మూల దించుతాం" అన్నారు నారప్పతో.

"నా నెత్తిమీద దించండి" అంటూ గట్టిగా అరిచాడు నారప్ప.

ఒకరిద్దరు నచ్చ చెప్పాలని చూశారు. ఇంతా ఖర్చయింది; ఇంకో ప్రయత్నం చేస్తే మంచిదని. నారప్ప ఏం మాట్లాడకుండా నిలువు గుడ్లేశాడు. నరసింహులూ వాళ్ళమ్మా దిక్కులు చూస్తున్నారు దిగులుగా.

"నా ప్రాప్తమింతే అనుకుంటాను. నన్ను నిలువునా కోసినా ఇంక పైసా కూడా చాత కాదు. మిషను ఎత్తేసుకోండప్పా" అని చెప్పి నెత్తి మీద తువ్వాలు వేసుకున్నాడు నారప్ప.

సాయంత్రం అయిదయ్యేసరికి నారప్ప తప్ప ఒక్కరు మిగల్లేదు ఆ బావి దగ్గర. రావాల్సిన మొత్తమంతా లెక్కకట్టి ఖచ్చితంగా తీసుకుని తమ సరంజామా అంతా మరో బావికి తరలించారు బోరింగ్‌వాళ్ళు. నారప్ప ఒక్కడూ బావి గట్టునున్న బండమీద కూచుని బావివేపూ, ఎండిపోతున్న పైరు వైపూ మార్చి మార్చి దిగాలుగా చూస్తున్నాడు. అతని కన్నుల్లో నీళ్ళు చిమ్మటమొక్కటీ తక్కువయ్యింది. బ్యాంకులో తెచ్చిన మూడువేలతో పాటు మరో మూడు వందలూ ఖర్చయ్యాయి. ఇంత ఖర్చా

ఏట్లో పిసికిన చింతపండయిందే అని అతని మనసు మూలుగుతూ ఉంది. ధైర్యం చేసి మరో మూల వేయిస్తామనుకుంటే, అక్కడ మాత్రం గ్యారంటీ ఏమిటి? మళ్లీ అప్పుకోసం ఎవుడి దగ్గరికి వెళ్ళేట్టు?

బండమీద నుంచీ లేచి మెల్లగా అడుగులు వేస్తూ గెనాల మీదుగా పైరు చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేశాడు. ఇంక రెండు తళ్ళు పారితే వెన్నుపోయే పంట! తనవేపే ఆకలిగా చూస్తున్నట్టు అనిపించి పేగులు కదిలాయి నారప్పకు.

పొద్దు బాగా వాలిపోయింది. చింతమానుల నీడలు నారప్ప నిరాశలా నేలంతా పరచుకున్నాయి. ఎండిన పెదాలను తడిచేసుకుంటూ తోటనుండి బయటపడి ఇంటిదారి పట్టాడు. దారిలో ఒకరిద్దరు ఎదురై ఏదో అడిగారుకాని, నారప్ప ముక్కులో వూపిరి కూడా విడవకుండా వారిని దాటేశాడు.

ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. కాటిలో పీనుగును పారవేసి వచ్చినంత విషాదంగానూ ఉంది. నారప్ప నడవ దాటుకుని వసారాలోకి వచ్చాడు. కిష్టిగాడు సర్రున ఎదురువచ్చి "నాయనోయ్... కరెంటు బిల్లిచ్చి పొయ్యినారు...." అన్నాడు చేతిలో వెడల్పాటి కాగితం కదిలిస్తూ... షాక్ కొట్టినట్టుగా ఆగిపోయాడు నారప్ప.

కిష్టిగాడు తండ్రికి కాగితం అందించబోయాడు. నారప్ప దానివేపు చూస్తూ 'ఎంతొొచ్చిందిరా' అన్నాడు జీరపోయిన గొంతుకతో.

కిష్టిగాడు కాగితం కళ్లముందు పెట్టుకుని, "ఎనిమిది నూటాయాభై రూపాయలా, నలభై పైసలు రాసినారు నాయనా" అంటూ తండ్రి ముఖం లోకి చూశాడు.

నారప్ప వెర్రి చూపులతో కిష్టిగాడి నోటివేసే చూస్తూండిపోయాడు.

"ఏంది నాయనా అట్ల సూత్తండావు...." బిక్కు బిక్కుగా అడిగాడు కిష్టిగాడు.

నారప్ప ఏం మాట్లాడలేదు....

❖ ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక **25-9-1982**